

Bruksela, dnia 17.7.2015 r.
COM(2015) 338 final

**SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO**

FUNKCJONOWANIE DYREKTYWY 98/34/WE W LATACH 2011-2013

{SWD(2015) 137 final}

Spis treści

Streszczenie	3
CZĘŚĆ I: NORMALIZACJA	5
1. Wprowadzenie	5
2. Procedura udzielania informacji.....	5
2.1. <i>Funkcjonowanie procedury w latach 2011–2012</i>	5
2.2. <i>Wniosek</i>	6
3. Zlecenia.....	6
3.1. <i>Funkcjonowanie procesu wydawania zleceń w latach 2011–2012</i>	6
3.2. <i>Tendencje w dziedzinie zleceń</i>	7
3.3. <i>Wniosek</i>	7
4. Formalne zastrzeżenia.....	8
4.1. <i>Funkcjonowanie procedury w latach 2011–2012</i>	8
4.2. <i>Wniosek</i>	8
5. Nowe ramy prawne	8
CZĘŚĆ II: PRZEPISY TECHNICZNE.....	9
1. Zmiany w latach 2011–2013.....	9
1.1. <i>Zastosowanie procedury w ramach „lepszego stanowienia prawa”</i>	10
1.2. <i>Stosowanie procedury w celu poprawy konkurencyjności</i>	10
1.3. <i>Usprawnienia w zarządzaniu procedurą ustanowioną w dyrektywie 98/34/WE</i>	11
2. Stosowanie procedury ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE.....	12
2.1. <i>Skuteczność w zarysie ogólnym</i>	12
2.2. <i>Stosowanie trybu pilnego</i>	16
2.3. <i>Powiadamianie o „środkach fiskalnych lub finansowych”</i>	16
2.4. <i>Działania następcze w związku z odpowiedziami Komisji</i>	16
2.5. <i>Działania następcze w związku z procedurą powiadamiania</i>	16
2.6. <i>Dialog z państwami członkowskimi</i>	17
2.7. <i>Wnioski o udzielenie dostępu do dokumentów wydanych w ramach dyrektywy 98/34/WE</i>	18
2.8. <i>Wniosek</i>	18

STRESZCZENIE

W niniejszym sprawozdaniu dokonano analizy stosowania procedur ustanowionych dyrektywą 98/34/WE¹ w latach 2011–2013 w odniesieniu do przepisów technicznych oraz w latach 2011–2012 w odniesieniu do norm (normalizacyjną część dyrektywy 98/34/WE uchylono z dniem 1 stycznia 2013 r. rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej², aby skuteczniej sprostać przyszłym wyzwaniom dotyczącym normalizacji europejskiej). W sprawozdaniu podkreślono istotny wpływ procedury powiadamiania na funkcjonowanie jednolitego rynku i na realizację polityki lepszego stanowienia prawa³.

Część normalizacyjna dotyczy procedury udzielania informacji o normach, wniosków Komisji do europejskich organów normalizacyjnych⁴ o przeprowadzenie prac normalizacyjnych (zleceń normalizacji) oraz formalnych zastrzeżeń w odniesieniu do norm. Każde z tych działań okazało się istotnym elementem funkcjonowania jednolitego rynku. Procedura udzielania informacji przyczyniła się do wprowadzenia przejrzystości w dziedzinie norm na szczeblu krajowym, a co za tym idzie również na szczeblu europejskim, i stanowiła zachętę dla krajowych organów normalizacyjnych do dalszego podejmowania inicjatyw na szczeblu europejskim, co z kolei przyczynia się do promowania harmonizacji europejskiej. Formalne zastrzeżenia umożliwiły państwom członkowskim i Komisji zapewnienie, aby normy stosowane do celów prawodawstwa „nowego podejścia” spełniały cele regulacyjne. Zlecenia stanowią środek umożliwiający określenie relacji między służbami Komisji a organami normalizacyjnymi, a także element łączący wymiar polityczny z jego wdrożeniem technicznym.

W dziedzinie przepisów technicznych powiadamianie Komisji o krajowych przepisach technicznych przed ich przyjęciem ponownie okazało się skutecznym narzędziem zapobiegania tworzeniu barier w handlu, a także sprzyjało współpracy między państwami członkowskimi a Komisją oraz między samymi państwami członkowskimi. Procedura powiadamiania była również ważnym narzędziem służącym do ukierunkowania krajowej działalności regulacyjnej w niektórych nowo powstających sektorach oraz do poprawy jakości krajowych przepisów technicznych – pod względem przejrzystości, czytelności i skuteczności – w obszarach niezharmonizowanych lub częściowo zharmonizowanych. Większa

¹ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204 z 21.7.1998), zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.8.1998).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12–33).

³ Plan działania na rzecz poprawy otoczenia regulacyjnego, COM(2002) 278 final. Zob. także *Poprawa otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej*, COM(2005) 97 final; *Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: Strategia w zakresie uproszczenia otoczenia regulacyjnego*, COM(2005) 535 final; *Strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej*, COM(2006) 689; *Drugi strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej*, COM(2008) 32; *Trzeci strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej*, COM(2009) 15 oraz *Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej* (COM(2010) 543).

⁴ CEN (Europejski Komitet Normalizacyjny), CENELEC (Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki) i ETSI (Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych).

przejrzystość ram prawnych w państwach członkowskich pomogła podmiotom gospodarczym w zmniejszeniu kosztów dostępu do przepisów oraz ich właściwego stosowania.

CZEŚĆ I: NORMALIZACJA

1. WPROWADZENIE

Niniejsza sekcja zawiera opis funkcjonowania normalizacyjnej części dyrektywy 98/34/WE obejmujący trzy główne działania: procedurę powiadamiania o normach, wnioski Komisji do europejskich organów normalizacyjnych o przeprowadzenie prac normalizacyjnych (zlecenia⁵) oraz formalne zastrzeżenia w odniesieniu do norm w związku z dyrektywami nowego podejścia. W niniejszej sekcji przedstawiono i wyjaśniono również statystyki dotyczące lat 2011–2012, jako że normalizacyjną część dyrektywy 98/34/WE uchylono z dniem 1 stycznia 2013 r. rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej.

2. PROCEDURA UDZIELANIA INFORMACJI

Procedura udzielania informacji w dziedzinie norm ma na celu monitorowanie nowych działań normalizacyjnych prowadzonych z inicjatywy krajowych organów normalizacyjnych (uznanych zgodnie z dyrektywą 98/34/WE). System powiadamiania ustanowiono głównie po to, aby umożliwić innym organom przedstawianie uwag, uczestniczenie w pracach lub wnioskowanie o podjęcie inicjatyw na szczeblu europejskim (zob. załącznik 1).

1.1. *Funkcjonowanie procedury w latach 2011–2012*

W latach 2011–2012 procedura nadal funkcjonowała sprawnie. Na podstawie sprawozdań publikowanych corocznie przez CEN i CENELEC można zauważyć, że w latach 2011 i 2012 średnia roczna liczba środków krajowych pozostała na względnie stabilnym poziomie. W załączniku 2 znajduje się wykaz powiadomień w podziale na państwa członkowskie.

Porównując statystyki za lata 2011–2012 z poprzednimi okresami, można stwierdzić, że liczba powiadomień dokonanych przez państwa UE-27 nadal znajdowała się na stałym poziomie, tj. 1750–2000 powiadomień rocznie (nie uwzględniając wyjątkowej sytuacji z 2010 r.).

Podział na sektory (załącznik 3) wskazuje, że większość powiadomień krajowych w CEN nadal dotyczy szeroko pojętego sektora budowlanego. Znaczący obszar w CEN stanowią także środki spożywcze i produkty naftowe. Sprzęt elektroinstalacyjny, kable elektryczne i instalacje elektryczne w budynkach stanowiły znaczące podsektory w CENELEC zarówno w 2011 r., jak i w 2012 r.

Informacje przekazywane zgodnie z tą procedurą nadal wymagały od służb Komisji wystosowywania wniosków o udzielenie dodatkowych informacji oraz zapytań dotyczących klauzuli zawieszającej (art. 7) w związku z powiadomieniami lub z innych powodów.

Poza raczej wyjątkową sytuacją z 2010 r. od 2006 r. liczba powiadomień była stosunkowo stabilna, a nawet odnotowano jej spadek. Sytuacja ta dotyczy również państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 r. i 2007 r., i może być interpretowana jako oznaka dobrej integracji z systemem, gdyż wydaje się, że działalność normalizacyjna przenosi się ze szczebla krajowego na szczebel europejski. Zasadniczo procedura jest właściwie stosowana i funkcjonuje prawidłowo.

⁵ Zlecenie normalizacji jest to wniosek do europejskich organów normalizacyjnych stanowiący zaproszenie do prac normalizacyjnych, który może zostać przyjęty pod określonymi warunkami.

1.2. Wniosek

Procedura udzielania informacji nadal odgrywa istotną rolę w zachęcaniu krajowych organów normalizacyjnych do przenoszenia ich inicjatyw na szczebel europejski, sprzyjając tym samym rozwojowi jednolitego rynku i harmonizacji europejskiej. Powiadomienia ze strony 12 państw członkowskich Unii Europejskiej utrzymują się na stałym poziomie, co można uznać za pozytywną oznakę ich zintegrowania z systemem.

Z dniem 1 stycznia 2013 r. normalizacyjna część dyrektywy 98/34/WE została uchylona rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej, aby skuteczniej sprostać przyszłym wyzwaniom dotyczącym normalizacji europejskiej. Odnosi się to w szczególności do coraz częstszego opracowywania norm dotyczących usług, rozwoju dokumentów normalizacyjnych innych niż formalne normy oraz zaostrzonych wymogów dotyczących integracyjnego charakteru europejskiego systemu normalizacji. W ramach rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 utrzymano jednak procedurę udzielania informacji funkcjonującą w ramach dyrektywy 98/34/WE, chociaż wprowadzono do niej niewielkie zmiany.

3. ZLECENIA

Zlecenia normalizacji stanowią dobrze funkcjonujące narzędzie Komisji, służące do uzyskiwania specyfikacji technicznych pomocnych w stanowieniu prawa lub kształtowaniu polityki europejskiej. Mają one formę wniosków do europejskich organów normalizacyjnych o przeprowadzenie prac normalizacyjnych i określają ramy odniesienia dla tych prac (zob. załącznik 1). Są one niezbędne w przypadkach, w których prawodawstwo oparte jest na normach, na przykład w kontekście dyrektyw nowego podejścia.

1.3. Funkcjonowanie procesu wydawania zleceń w latach 2011–2012

W okresie sprawozdawczym skierowano ogółem 43 zlecenia do europejskich organów normalizacyjnych, w tym 8 zleceń dotyczących zmian. Udział zleceń dotyczących zmian jest wyższy w porównaniu z poprzednimi latami (zob. załącznik 4). Również liczba zleceń związanych z dyrektywami nowego podejścia (13 plus 8 zleceń dotyczących zmian) wzrosła w porównaniu z poprzednim okresem.

Proces wydawania zleceń przebiega sprawnie. Dzięki nieformalnym konsultacjom prowadzonym przed rozesłaniem dokumentów członkom Komitetu ds. Norm i Przepisów Technicznych dane zlecenie jest zazwyczaj przedmiotem porozumienia na zasadzie konsensusu jeszcze przed rozpoczęciem formalnego procesu konsultacji.

Strony zainteresowane normalizacją europejską – ANEC (Europejskie Stowarzyszenie ds. Koordynacji Przedstawicielstwa Konsumentów w Normalizacji), ECOS (Europejska Obywatelska Organizacja Normalizacyjna ds. Środowiska), NORMAPME (Europejskie Zrzeszenie Rzemiosła oraz Małych i Średnich Przedsiębiorstw na rzecz Normalizacji) oraz ETUI-REHS (Europejski Instytut Związków Zawodowych na rzecz badań, kształcenia i BHP) – zostały właściwie włączone w ten proces w trakcie okresu sprawozdawczego. Dzięki temu udało się uzyskać większą przejrzystość procesu nieformalnych konsultacji.

W celu zwiększenia przejrzystości Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP prowadzi bazę danych zleceń. Zawiera ona wszystkie zlecenia wydane w przeszłości, opatrzone numerem seryjnym M/xxx. Baza danych jest publicznie dostępna w internecie pod adresem:

<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/mandates/index.cfm?fuseaction=search.welcome>

Przez cały okres sprawozdawczy nadal utrzymywano praktykę informowania Komitetu ds. Norm i Przepisów Technicznych o wyniku wszystkich konsultacji dotyczących zleceń poprzez przedstawianie mu zaktualizowanego wykazu.

1.4. Tendencje w dziedzinie zleceń

Zlecenia wydawane w okresie sprawozdawczym służyły wsparciu prawodawstwa w wielu dziedzinach. Najistotniejsze obszary obejmują prawodawstwo dotyczące produktów budowlanych, ekoprojektu, ochrony konsumentów i ochrony środowiska. Szeroki zakres obszarów prawodawstwa świadczy o tym, że stosowanemu modelowi przypisuje się duże znaczenie.

Zakres tematyczny wydawanych zleceń nadal się poszerza. Jednocześnie zlecenia wydawane w związku z dyrektywami nowego podejścia są nadal bardzo istotne, a ich liczba faktycznie wzrosła w porównaniu z poprzednimi okresami sprawozdawczymi. Nadal liczne są zlecenia w innych dziedzinach polityki, w szczególności w dziedzinie ochrony konsumentów i ochrony środowiska.

Liczba zleceń wspierających prawodawstwo nienależące do nowego podejścia (zob. załącznik 4) utrzymała się na stosunkowo wysokim poziomie w porównaniu z poprzednim okresem i wskazuje na fakt, że ten model współpracy regulacyjnej nadal jest przyjmowany w polityce UE w wielu dziedzinach. Przyczyniły się do tego głównie zlecenia wspierające stosowanie dyrektywy 2009/125/WE (dyrektywy w sprawie ekoprojektu).

W latach 2011–2012 wydano sześć zleceń⁶ na potrzeby stosowania dyrektywy w sprawie ekoprojektu. Zlecenia te dotyczą takich produktów jak zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych, lampy, klimatyzatory, pompy lub wentylatory.

Ta tendencja do stosowania zleceń w ramach wspierania prawodawstwa nienależącego do zakresu nowego podejścia oraz w nowych obszarach potwierdza fakt, że normalizacja europejska jest coraz częściej stosowana w ramach wspierania polityki lepszego stanowienia prawa. Tendencję tę potwierdzono i zachęcono do jej podtrzymania w komunikacie Komisji z 2011 r. *Strategiczna wizja w zakresie norm europejskich: Postęp w celu poprawy i przyspieszenia zrównoważonego wzrostu gospodarki europejskiej do roku 2020*⁷.

Liczba zleceń na potrzeby polityki europejskiej nadal spadała i po raz drugi z rzędu jest nieznacznie niższa w porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym. Wśród pięciu zleceń dotyczących polityki znajdują się jednak kluczowe inicjatywy w celu promowania interoperacyjności, takie jak zlecenie dotyczące inteligentnych sieci lub zlecenie dotyczące przemysłu kosmicznego.

W okresie sprawozdawczym nie wydano żadnego zlecenia normalizacji dotyczącego sektora usług.

1.5. Wniosek

Proces wydawania zleceń funkcjonuje właściwie i jest obecnie regulowany rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012. Zasadnicze znaczenie ma poprzedzanie konsultacji z Komitetem ds. Norm i Przepisów Technicznych nieformalnymi konsultacjami z europejskimi organami normalizacyjnymi i wszystkimi zainteresowanymi stronami (w szczególności europejskimi zainteresowanymi stronami reprezentującymi użytkowników przyszłych norm).

⁶ Zlecenia M481, M485, M488, M495, M498 i M500 odnoszą się do dyrektywy 2005/32/WE.

⁷ COM(2011) 311 final z 1.6.2011.

W celu poprawy przejrzystości działania Komitetu ds. Norm i Przepisów Technicznych w okresie sprawozdawczym służby Komisji, w ramach praktyki wprowadzonej w 2006 r., nadal zapraszały strony zainteresowane normalizacją europejską, tj. ANEC, ECOS, ETUI-REHS i NORMAPME, do udziału w obradach poszerzonego gremium komitetu.

Proces wydawania zleceń sprawdził się jako narzędzie zwiększania roli normalizacji w nowych obszarach prawodawstwa i polityki UE.

4. FORMALNE ZASTRZEŻENIA

Dyrektywy nowego podejścia zawierają zabezpieczenia stosowane w przypadkach, gdy zharmonizowana norma nie umożliwi spełnienia przez produkty zasadniczych wymagań określonych w odnośnych dyrektywach. W razie wystąpienia takich przypadków państwa członkowskie lub Komisja mogą wnieść formalne zastrzeżenie w odniesieniu do danej normy, które jest przedmiotem konsultacji z Komitetem ds. Norm i Przepisów Technicznych (szczegóły procedury przedstawiono w załączniku 1).

1.6. Funkcjonowanie procedury w latach 2011–2012

Liczba zastrzeżeń, które doprowadziły do decyzji Komisji, nieznacznie się zmniejszyła w okresie sprawozdawczym w porównaniu z poprzednimi latami. Komisja przyjęła tylko jedną decyzję ograniczającą domniemanie zgodności. Decyzja ta dotyczyła jednak dwóch formalnych zastrzeżeń wobec tej samej normy zharmonizowanej (zob. załącznik 5).

1.7. Wniosek

Zasadniczo procedura funkcjonowała właściwie. Czas trwania procedury od złożenia zastrzeżenia do wydania decyzji znacznie skrócono w latach 2011 i 2012 w porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym.

Podobnie jak to ma miejsce w przypadku zleceń Komisja w celu zapewnienia przejrzystości publikuje decyzje w sprawie formalnych zastrzeżeń w formie skonsolidowanej, udostępniając zaktualizowaną tabelę działań związanych z formalnymi zastrzeżeniami Komitetowi ds. Norm i Przepisów Technicznych na każdym spotkaniu.

5. NOWE RAMY PRAWNE

Z dniem 1 stycznia 2013 r. normalizacyjna część dyrektywy 98/34/WE została uchylona rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej, którym wprowadzono znaczące zmiany w odniesieniu do procedury udzielania informacji, procedury wydawania zleceń i składania formalnych zastrzeżeń.

Szczegółowe sprawozdanie w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 za lata 2013–2015 zostanie przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 24 ust. 3 tego rozporządzenia.

CZEŚĆ II: PRZEPISY TECHNICZNE

1. ZMIANY W LATACH 2011–2013

Procedura powiadamiania o krajowych przepisach technicznych (procedura) umożliwia Komisji i państwom członkowskim UE zapobiegawcze badanie przepisów technicznych, które państwa członkowskie zamierzają wprowadzić w odniesieniu do produktów (w przemyśle, rolnictwie i rybołówstwie) oraz usług społeczeństwa informacyjnego (zob. załącznik 6). W uproszczonej formie ma ona również zastosowanie do państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będących sygnatariuszami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) oraz do Szwajcarii i Turcji (zob. załącznik 9).

Najważniejsze zalety procedury

- Procedura umożliwia szybkie wykrywanie nowych barier na rynku wewnętrznym zanim spowodują one jakiegokolwiek negatywne skutki, pozwalając tym samym na uniknięcie czasochłonnych i kosztownych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.
- Procedura umożliwia wykrycie środków protekcjonistycznych, które państwa członkowskie mogą wprowadzać w wyjątkowych okolicznościach, takich jak kryzys gospodarczy i finansowy.
- Procedura umożliwia państwom członkowskim zweryfikowanie stopnia zgodności zgłoszonych projektów z przepisami Unii Europejskiej.
- Procedura umożliwia skuteczny dialog między państwami członkowskimi a Komisją podczas oceny zgłoszonych projektów.
- Procedura stanowi narzędzie analizy porównawczej umożliwiające państwom członkowskim korzystanie z pomysłów ich partnerów w celu rozwiązania wspólnych problemów dotyczących przepisów technicznych.
- Procedura umożliwia podmiotom gospodarczym, w tym małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), skuteczne wyrażanie swojego zdania i dostosowywanie ich działalności do przyszłych przepisów technicznych w odpowiednim czasie. Uprawnienia kontrolne są szeroko stosowane przez podmioty gospodarcze, co pomaga Komisji i organom krajowym w wykrywaniu wszelkich barier w handlu.
- Procedura przyczynia się do stosowania zasady pomocniczości.
- Procedura stanowi instrument regulacyjny, który można stosować w celu określania obszarów wymagających harmonizacji.
- Procedura pomaga w poprawie jakości przepisów krajowych i unijnych zgodnie z podejściem opartym na „lepszym stanowieniu prawa”.
- Procedura przyczynia się do poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw w ramach polityki przemysłowej.

1.8. Zastosowanie procedury w ramach „lepszego stanowienia prawa”

W komunikacie *Poprawa otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej*⁸ Komisja podkreśliła, że mechanizm kontroli zapobiegawczych ustanowiony w dyrektywie 98/34/WE ma zasadnicze znaczenie dla poprawy przepisów krajowych dotyczących produktów i usług społeczeństwa informacyjnego.

W ramach planu działania Komisji na rzecz uproszczenia i poprawy otoczenia regulacyjnego⁹ państwa członkowskie były proszone o przedstawianie wraz ze zgłaszanymi projektami badań skutków (lub wniosków z tych badań), jeżeli takie badania przeprowadzono wewnętrznie. Analiza tych badań skłania państwa członkowskie do uprzedniego zastanowienia się nad tym, jaki instrument jest najwłaściwszy, i umożliwia Komisji kontrolę konieczności i proporcjonalności proponowanych środków.

Współpraca Komisji z państwami członkowskimi w kontekście procedury powiadamiania ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE pomaga zwiększyć przejrzystość i spójność zgłaszanych projektów przepisów krajowych. Współpraca ta będzie intensyfikowana w celu zapewnienia podmiotom gospodarczym wyraźnych i czytelnych ram regulacyjnych przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego, konsumentów i środowiska.

Zachęca się organy krajowe, aby rozważyły w szczególności następujące kwestie:

- tekst projektów: jasność, spójność, przejrzystość i pewność prawa w stosowaniu tych tekstów;
- umożliwienie dostępu do wszystkich przepisów dotyczących danego sektora poprzez publikację w formie papierowej oraz w internecie ich wersji skonsolidowanych;
- określenie i unikanie procedur narzucających podmiotom gospodarczym nadmiernie skomplikowane i uciążliwe obciążenia administracyjne, w szczególności w przypadku wprowadzania danego produktu do obrotu.

1.9. Stosowanie procedury w celu poprawy konkurencyjności

W ramach strategii „Europa 2020” zaproponowano nowe podejście dotyczące polityki przemysłowej oparte na analizie przepisów pod kątem konkurencyjności.

W związku z tym w najnowszej aktualizacji komunikatu w sprawie polityki przemysłowej z dnia 10 października 2012 r. – *komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego – COM(2012) 582 final* – Komisja podkreśliła, że

„Bariery administracyjne i regulacyjne dla rynku wewnętrznego powstają również w obszarach polityki regulowanych przez państwa członkowskie; są nimi na przykład przepisy techniczne, odmowy stosowania zasad wzajemnego uznawania i rozbieżności między 27 różnymi systemami przepisów podatkowych. Wstępna analiza projektów przepisów technicznych może zapobiec pojawianiu się barier regulacyjnych. Dokładnie taki jest cel ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE procedury powiadamiania, zgodnie z którą projekty aktów prawnych zawierających przepisy techniczne dotyczące produktów i usług społeczeństwa informacyjnego należy przekazywać Komisji przed ich przyjęciem.

⁸ Zob. przypis 3 powyżej.

⁹ Zob. przypis 3 powyżej.

Zapobiegawczy charakter tej procedury pozwolił uniknąć wielu naruszeń zasad swobodnego przepływu towarów. Wspomnianą procedurę powiadamiania można jednak także stosować w celu podnoszenia jakości prawodawstwa krajowego – zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa i dzięki analizie porównawczej (benchmarkingowi). Tkwiący w niej potencjał można dodatkowo wykorzystać, zalecając państwom członkowskim stosowanie testu konkurencyjności w ramach krajowych ocen skutków”.

Komunikat Komisji w sprawie polityki przemysłowej zawiera wyraźne odniesienie do dyrektywy 98/34/WE, której celem, oprócz pełnienia roli instrumentu zapobiegania przeszkodom w handlu wewnątrz UE, jest zachęcenie państw członkowskich do przeprowadzania analizy przepisów krajowych pod kątem konkurencyjności.

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Parlamentu Europejskiego poparła to podejście w swoim *sprawozdaniu z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i trwałego rozwoju (2013/2006(INI))*, w którym zachęcała do dalszego wykorzystywania możliwości procedury powiadamiania ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE i zasugerowała, aby państwa członkowskie wprowadziły test konkurencyjności do ocen skutków dokonywanych na etapie projektów w ramach krajowych procesów legislacyjnych w szerszych ramach „testu zgodności z jednolitym rynkiem”, o którego przeprowadzanie apelował Parlament w swojej rezolucji z dnia 7 lutego 2013 r., wraz z zaleceniami skierowanymi do Komisji w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem.

W tym kontekście zachęcono państwa członkowskie do regularnego przygotowywania od marca 2014 r. analiz konkurencyjności w odniesieniu do przepisów krajowych zgłaszanych w ramach procedury ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE.

1.10. Usprawnienia w zarządzaniu procedurą ustanowioną w dyrektywie 98/34/WE

W latach 2011–2013 Komisja nadal przeprowadzała różne kampanie na rzecz zwiększenia przejrzystości i dialogu z organami krajowymi. Nieustannie ulepszana była baza danych systemu informacji o przepisach technicznych TRIS (ang. *Technical Regulations Information System*).

Komisja pracowała nad udoskonaleniem publicznej strony internetowej systemu TRIS (<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/pl/>) w celu wyjaśnienia procedury ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE w bardziej przystępny sposób oraz dotarcia do większej liczby odbiorców, zwłaszcza wśród MŚP. Strona internetowa zapewnia publiczny dostęp do zgłaszanych projektów w 23 językach urzędowych UE oraz do najważniejszych informacji dotyczących procedury. Obserwuje się stały wzrost zainteresowania konsultacjami on-line: w latach 2011–2013 liczba wyszukiwań wzrosła o 10 % do ok. 212 000 wyszukiwań w 2013 r. (zob. załącznik 10). Ponad 4 300 podmiotów gospodarczych wpisało się na listę wysyłkową systemu TRIS, co stanowi wzrost o 25 % od 2010 r.

W latach 2012–2013 Komisja wyprodukowała film video dotyczący procedury ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE. Wyjaśnia on w prosty i atrakcyjny sposób zasady funkcjonowania procedury i związane z nią korzyści dla przedsiębiorstw, zachęca przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, do aktywnego udziału i przedstawia sposoby najlepszego wykorzystania istniejących narzędzi (stron internetowych, baz danych, systemów ostrzegania). Film został opublikowany w dniu 11 września 2013 r. i jest dostępny pod następującym adresem: <http://www.youtube.com/watch?v=ziuAklsNKdl> Był on promowany na portalach społecznościowych, a od czasu publikacji zainteresowane strony obejrzały go 2 675 razy.

2. STOSOWANIE PROCEDURY USTANOWIONEJ W DYREKTYWIE 98/34/WE

1.11. Skuteczność w zarysie ogólnym

► Liczba powiadomień i odnośne sektory

W latach 2011–2013 Komisja otrzymała 2 114 powiadomień (675 w 2011 r., 734 w 2012 r. i 705 w 2013 r.).

Podobnie jak w poprzednim okresie sprawozdawczym sektor budownictwa był sektorem o najwyższej liczbie powiadomień w tym okresie sprawozdawczym. Wiele środków dotyczyło efektywności energetycznej budynków i konstrukcji betonowych, nawierzchni drogowych i materiałów składowych oraz bezpieczeństwa przeciwpożarowego budynków. Drugim w kolejności sektorem po sektorze budownictwa był ponownie **sektor produktów rolnych, środków spożywczych i napojów**. Kilka środków w tym sektorze dotyczyło higieny żywności, składu środków spożywczych i napojów oraz ich etykietowania, opakowań do żywności, ceny minimalnej napojów alkoholowych, składu napojów alkoholowych i bezalkoholowych oraz wprowadzania ich do obrotu. Liczba powiadomień wzrosła w **sektorze telekomunikacyjnym** (urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne, interfejsy radiowe, sprzęt komputerowy i oprogramowanie służące do gromadzenia danych zbieranych przez mechanizmy elektroniczne zainstalowane w pojazdach (czarne skrzynki) oraz do zarządzania nimi i ich wykorzystania) oraz w **sektorze ochrony środowiska** (opakowania i odpady opakowaniowe, produkty nadające się do powtórnego wykorzystania, przetwórstwo odpadów ulegających biodegradacji) (zob. załącznik 8.3).

► Badane zagadnienia

W odniesieniu do **obszarów niezharmonizowanych**, w przypadku których wymagana jest zgodność z art. 34–36 (swobodny przepływ towarów) oraz z art. 49 i 56 (swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), odpowiedzi Komisji miały na celu zwrócenie uwagi państw członkowskich na możliwe przeszkody w handlu, które mogłyby wynikać ze zbędnego środka nieproporcjonalnego do zamierzonego celu. Komisja zapewniła zatem zgodność z tymi zasadami, a ponadto nadal zachęcała państwa członkowskie do wprowadzania klauzul o wzajemnym uznawaniu do każdego projektu przepisów technicznych nienależących do obszarów zharmonizowanych.

W odniesieniu do **obszarów zharmonizowanych** odpowiedzi miały na celu zapewnienie, aby środki krajowe były konieczne, uzasadnione i spójne z prawem wtórnym UE.

- W latach 2011, 2012 i 2013 państwa członkowskie powiadomiły o 512 projektach przepisów technicznych w dziedzinie **budownictwa**. Projekty te dotyczyły wszystkich rodzajów wyrobów budowlanych, między innymi obiektów mostowych i betonowych obiektów drogowych, pokryć dachów dwuspadowych w budynkach, sprzętu pożarniczego i ratowniczego, izolacji termicznej, syntetycznych materiałów wypełniających, konstrukcji betonowych, instalacji elektrycznych umiejscowionych na konstrukcjach betonowych i wewnątrz nich, materiałów metalicznych mających kontakt wodą pitną.

Komisja zbadała w szczególności projekty przepisów technicznych ustanawiających w odniesieniu do wyrobów budowlanych dodatkowe wymagania lub testy techniczne, które zakłócają swobodny przepływ produktów opatrzonych

oznakowaniem CE. Zgłoszone projekty zbadano głównie w świetle dyrektywy 89/106/EWG w sprawie wyrobów budowlanych¹⁰ oraz rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG¹¹.

Komisja zbadała również projekt przepisów zakazujących instalacji pieców opalanych paliwem kopalnym w postaci ropy i pieców opalanych gazem ziemnym w nowych budynkach, z wyjątkiem przypadków, w których w piecach opalanych ropą i gazem wykorzystuje się wyłącznie energię odnawialną. Zgłoszony projekt zbadano pod względem zgodności z dyrektywą 2009/142/WE w sprawie urządzeń gazowych¹² i dyrektywą 92/42/EWG w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym¹³.

Przepisy techniczne dotyczące efektywności energetycznej budynków poddano ocenie pod względem zgodności z dyrektywą 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej¹⁴, dyrektywą 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków¹⁵ i dyrektywą 2009/125/WE ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią¹⁶.

- W sektorach środków spożywczych i rolnictwa w latach 2011–2013 państwa członkowskie powiadomiły o 393 projektach przepisów technicznych. Projekty te dotyczyły między innymi materiałów mających kontakt ze środkami spożywczymi, napojów energetycznych, tłuszczów trans, win i napojów spirytusowych, etykietowania środków spożywczych, w szczególności informacji o wartości odżywczej, znaków jakości, dobrostanu zwierząt futerkowych oraz wprowadzania do obrotu produktów futrzarskich.

Niektóre państwa członkowskie powiadomiły o projektach przepisów nakładających ograniczenia lub zakazy w odniesieniu do opakowań żywności zawierających bisfenol A, w szczególności w odniesieniu do opakowań żywności przeznaczonej dla dzieci w wieku 0–3 lat, oraz przepisów dotyczących umieszczania ostrzeżenia zdrowotnego na opakowaniach zawierających bisfenol A. Powiadomienia zbadano pod względem zgodności z przepisami Traktatu dotyczącymi swobodnego przepływu towarów oraz przepisami rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością¹⁷.

¹⁰ Dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych, Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 12–26.

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG, Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5–43.

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE z dnia 30 listopada 2009 r. odnosząca się do urządzeń spalających paliwa gazowe, Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 10–27.

¹³ Dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym, Dz.U. L 167 z 22.6.1992, s. 17–28.

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE, Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1–56.

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13–35.

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią, Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10–35.

¹⁷ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG, Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4–17.

W przedmiotowym okresie Komisja zbadała wiele powiadomień dotyczących higieny środków spożywczych i wydała szczegółowe opinie i uwagi w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 852/2004 w sprawie higieny środków spożywczych¹⁸, rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego¹⁹ i rozporządzenie (WE) nr 854/2004 ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi²⁰.

Inne powiadomienia dotyczyły oznakowania środków spożywczych i Komisja poddała ocenie ich zgodność z dyrektywą 2000/13/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych²¹ oraz z rozporządzeniem nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności²².

- 99 powiadomień dotyczyło sektora usług społeczeństwa informacyjnego. Liczne powiadomienia odnosiły się do obszaru gier hazardowych, podczas gdy inne dotyczyły między innymi praw autorskich w środowisku cyfrowym, audiowizualnych usług medialnych na żądanie, handlu elektronicznego, podpisu elektronicznego i innych usług zaufania.
- Od 2011 r. państwa członkowskie powiadomiły o szeregu przepisów technicznych dotyczących przyrządów pomiarowych. Odnośne projekty dotyczyły różnego rodzaju urządzeń pomiarowych, takich jak gazomierze, liczniki energii elektrycznej i ciepłomierze, taksometry lub refraktometry przyzmatyczne, i zawierały szczegółowe wymagania, jakie muszą zostać spełnione przez te urządzenia. Powiadomienia dotyczące gazomierzy, liczników energii elektrycznej i ciepłomierzy oraz taksometrów poddano analizie głównie pod względem zgodności z dyrektywą 2004/22/WE w sprawie przyrządów pomiarowych²³. Nowością stanowiły projekty nowych inteligentnych systemów pomiarowych, również objętych dyrektywą 2004/22/WE, które są dość złożone z powodu potrzeby połączenia inżynierii i technologii informacyjnej i komunikacyjnej, ochrony danych osobowych i aspektów bezpieczeństwa.
- W sektorze substancji chemicznych Komisja otrzymała 76 powiadomień. Niektóre z nich dotyczyły rocznej deklaracji substancji nanocząsteczkowych oraz projektu

¹⁸ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych, Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1–54.

¹⁹ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego, Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55–205.

²⁰ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206–320.

²¹ Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych, Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29–42.

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004, Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18–63.

²³ Dyrektywa 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych, Dz.U. L 135 z 30.4.2004, s. 1–80.

przepisów zakazujących przywozu i sprzedaży produktów przeznaczonych do użytku w pomieszczeniach zamkniętych lub mogących wejść w kontakt ze skórą lub błonami śluzowymi zawierających określone ftalany. Zgłoszone projekty zbadano głównie pod względem zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)²⁴.

- Komisja zbadała 141 projektów przepisów z sektora ochrony środowiska. W pewnej liczbie zgłoszonych projektów ustanowiono warunki stosowania twierdzeń dotyczących ekologiczności na przedmiotach i opakowaniach z tworzywa sztucznego, podczas gdy w innych zakazano wprowadzania do obrotu toreb na zakupy nieulegających biodegradacji. Powiadomienia te poddano analizie głównie w świetle dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych²⁵.

Procedura ustanowiona w dyrektywie 98/34/WE umożliwiła również Komisji interwencję w sektorach, w których harmonizacja na szczeblu Unii Europejskiej była dopiero planowana lub w trakcie realizacji, co zapobiegło wprowadzeniu rozbieżnych środków krajowych przez państwa członkowskie. Na podstawie art. 9 ust. 3 i art. 9 ust. 4 dyrektywy 98/34/WE Komisja zablokowała na dwanaście miesięcy od daty otrzymania powiadomienia przyjęcie zgłoszonych projektów przepisów w zakresie: wymogów dotyczących homologacji typu w odniesieniu do mas i wymiarów pojazdów silnikowych; wprowadzania do obrotu i wykorzystania prekursorów materiałów wybuchowych; wskazywania pochodzenia oliwy z oliwek na etykiecie oraz sposobów tego wskazywania; warunków dotyczących składników napojów spirytusowych; identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji bezgotówkowych; nawozów dozwolonych w produkcji ekologicznej. Dzięki tego rodzaju interwencjom Komisja nie tylko uniknęła fragmentacji rynku w obszarach, w których harmonizacja była dopiero planowana lub w trakcie realizacji, lecz również zapewniła większą pewność i stabilność ram prawnych państw członkowskich i Unii Europejskiej z korzyścią dla podmiotów gospodarczych oraz konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw.

► **Odpowiedzi**

Komisja wydała szczegółowe opinie w odniesieniu do 208 powiadomień, co stanowi 9,8 % całkowitej liczby projektów zgłoszonych przez państwa członkowskie w okresie sprawozdawczym. Liczba szczegółowych opinii wydanych przez Komisję wzrosła o 29,2 % w porównaniu z trzema poprzednimi latami. Ze swej strony państwa członkowskie wydały 205 szczegółowych opinii. Spośród 910 uwag przedstawionych w okresie sprawozdawczym 425 pochodziło od Komisji, a 485 od państw członkowskich (zob. załączniki 8.4 i 8.6).

W 12 przypadkach Komisja zachęciła zainteresowane państwa członkowskie do opóźnienia przyjęcia przepisów o rok od daty otrzymania powiadomienia, ponieważ w odnośnym obszarze prowadzone były prace harmonizacyjne na szczeblu Unii Europejskiej (załącznik 8.5).

²⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1–849.

²⁵ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10–23.

1.12. Stosowanie trybu pilnego

Na ogółem 2 114 powiadomień państwa członkowskie przedstawiły 87 wniosków o zastosowanie trybu pilnego w odniesieniu do zgłoszonych projektów. Komisja potwierdziła swoje ścisłe rozumienie wyjątkowych warunków wymaganych zgodnie z dyrektywą 98/34/WE, a mianowicie poważnych i nieprzewidzianych okoliczności, odnoszących się przede wszystkim do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa publicznego. W efekcie odmówiono zastosowania trybu pilnego w przypadkach, gdy uzasadnienie nie było wystarczające lub gdy opierało się na czysto ekonomicznych przesłankach lub opóźnieniach administracyjnych na szczeblu krajowym, oraz w przypadkach, gdy nie wykazano wystąpienia żadnych nieprzewidzianych okoliczności. Tryb pilny uznano za uzasadniony w 56 przypadkach, w szczególności dotyczących substancji psychotropowych, kontroli antynarkotykowych, odpadów promieniotwórczych, chorób pszczoł, zatruc spowodowanych upojeniem metanolem, prekursorów materiałów wybuchowych, ochrony transportów wartości pieniężnych, zakazu dotyczącego produktów szkodliwych dla zdrowia, zakazu posiadania i używania wyrobów pirotechnicznych nieprzeznaczonych dla osób fizycznych (zob. załącznik 8.7).

1.13. Powiadamianie o „środkach fiskalnych lub finansowych”

Zgodnie z dyrektywą 98/34 państwa członkowskie muszą powiadamiać o zachętach fiskalnych i finansowych tj. o przepisach technicznych, które powiązane są ze środkami fiskalnymi lub finansowymi mającymi wpływ na konsumpcję produktów lub usług przez wspomaganie przestrzegania takich przepisów technicznych. Specyfiką takich przepisów technicznych jest to, że okres zawieszenia nie ma zastosowania.

W latach 2011–2013 państwa członkowskie powiadomiły o 112 projektach przepisów jako „środkach fiskalnych lub finansowych”. Komisja zauważa, że przepisy krajowe, w których przewidziano wprowadzenie środków fiskalne lub finansowe, ale nie zachętę do przestrzegania stosownych przepisów technicznych, są często błędnie klasyfikowane jako „środek fiskalny lub finansowy” w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE. Aby wspomóc państwa członkowskie w prawidłowej klasyfikacji przepisów technicznych, Komisja przygotowała wytyczne dotyczące definicji „środków fiskalnych lub finansowych” oraz powiadamiania o takich środkach do celów dyrektywy 98/34/WE (Guidelines on the definition and notification of 'fiscal or financial measures' for the purposes of Directive 98/34/EC).

1.14. Działania następcze w związku z odpowiedziami Komisji

W latach 2011–2013 stosunek liczby odpowiedzi udzielonych przez państwa członkowskie do liczby szczegółowych opinii wydanych przez Komisję był zadowalający (średnio 86 % w całym okresie). Wynik ten jest głównym wskaźnikiem stosowanym do oceny zaangażowania państw członkowskich w przestrzeganie obowiązków nałożonych na nie w ramach procedury. Liczba odpowiedzi w pełni zadowalających była wyższa w porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym (średnio 48,4 % w latach 2011–2013 w porównaniu z 32,5 % w latach 2009–2010) (zob. załącznik 8.8), co wskazuje na zachowywanie przez państwa członkowskie większej zgodności z ramami prawnymi rynku wewnętrznego w wyniku odpowiedzi Komisji. Skutki odpowiedzi Komisji były jeszcze bardziej znaczące w przypadku zgłoszonych projektów przepisów technicznych, które wycofano w następstwie dostarczenia szczegółowej opinii (24 przypadki w okresie sprawozdawczym). W odniesieniu do innych zgłoszonych projektów przepisów technicznych wymiana stanowisk jest nadal w toku.

1.15. Działania następcze w związku z procedurą powiadamiania

W odniesieniu do wszystkich innych przypadków, w których możliwe naruszenia prawa rynku wewnętrznego UE nie zostały całkowicie usunięte w ramach procedury ustanowionej w

dyrektywie 98/34/WE, Komisja przeprowadziła dalsze badania, które doprowadziły ostatecznie w niektórych przypadkach do uruchomienia systemu EU Pilot lub do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (art. 258 TFUE) i które dotyczyły kwestii takich jak jakość i przejrzystość łańcucha dostaw oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, opodatkowanie środków spożywczych o wysokiej zawartości cukru, soli lub kofeiny, koszty dotyczące produktów w związku z ochroną środowiska, tradycyjna produkcja żywności, win i napojów spirytusowych, zakaz stosowania produktów przeznaczonych do użytku w pomieszczeniach zamkniętych zawierających określone rodzaje ftalanów, produkty wykonane ze skór i futra, minimalna zawartość soku owocowego wymagana w bezalkoholowych napojach na bazie owoców oraz torby plastikowe.

Dwa postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczęte przeciwko państwom członkowskim w okresie sprawozdawczym związane były z niewypełnieniem obowiązków określonych w dyrektywie 98/34/WE.

1.16. Dialog z państwami członkowskimi

Regularne posiedzenia Komitetu ds. Norm i Przepisów Technicznych umożliwiły wymianę poglądów na temat kwestii o znaczeniu ogólnym, a także na temat szczegółowych aspektów procedury.

Jeżeli chodzi o przepisy techniczne, rozmowy dotyczyły głównie znaczenia powiadomień dla krajowych kwestii związanych z konkurencyjnością oraz testu konkurencyjności, dostępu do dokumentów Komisji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji²⁶, zobowiązania państw członkowskich do przekazywania Komisji pełnego tekstu projektu przepisów technicznych oraz skutków prawnych wydawania szczegółowej opinii na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy 98/34/WE.

Komisja przedstawiła prezentacje dotyczące rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, przeglądu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH), pakietu dotyczącego bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku, sprawozdania z oceny funkcjonowania dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym²⁷, aktualnej sytuacji na rynku wewnętrznym w sektorze budownictwa, kwestii związanych z przepisami technicznymi w obszarze odnawialnych źródeł energii, powiadomień dotyczących metrologii i powiadomień w sektorze kolejowym, w szczególności obowiązków powiadamiania określonych w dyrektywie 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei²⁸ oraz dyrektywie 2008/57/WE w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie²⁹.

Komisja przedstawiła wytyczne dotyczące definicji „środków fiskalnych lub finansowych” oraz powiadamiania o takich środkach do celów dyrektywy 98/34/WE (*Guidelines on the definition and notification of 'fiscal or financial measures' for the purposes of Directive*

²⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43–48.

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym, Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36–68.

²⁸ Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa, Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44–113.

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie, Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1–45.

98/34/EC) oraz wytyczne dotyczące punktu kompleksowej obsługi w odniesieniu do procedury powiadamiania ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE oraz procedur powiadamiania ustanowionych w szczegółowych przepisach UE (*One-stop-shop for the 98/34 notification procedure and for the notification procedures laid down in specific EU rules*).

W kilku państwach członkowskich zorganizowano również seminaria, które umożliwiły nawiązanie bezpośredniego dialogu między Komisją a organami krajowymi zaangażowanymi w procedurę i ułatwiły tym organom zapoznanie się z wysoce technicznymi elementami procedury.

1.17. *Wnioski o udzielenie dostępu do dokumentów wydanych w ramach dyrektywy 98/34/WE*

W latach 2011–2013 Komisja otrzymała 272 wnioski o udzielenie dostępu do dokumentów wydanych w ramach procedury ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE. Większość z nich dotyczyła szczegółowych opinii i uwag przedstawionych przez Komisję. W 167 przypadkach udzielono dostępu do dokumentów będących przedmiotem wniosku. W pozostałych przypadkach odmówiono dostępu do dokumentów, ponieważ trwał jeszcze dialog z państwami członkowskimi w celu usunięcia możliwej przeszkody w handlu.

1.18. *Wniosek*

W latach 2011–2013 ponownie potwierdzono przydatność procedury pod względem skuteczności, przejrzystości i współpracy administracyjnej.

Podejście zapobiegawcze oraz oparte na tworzeniu sieci kontaktów w ramach procedury ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE znacznie zmniejszyło ryzyko prowadzenia krajowych działań regulacyjnych w sposób stwarzający bariery techniczne dla swobodnego przepływu towarów na rynku wewnętrznym. Duża liczba szczegółowych opinii i uwag wydanych w okresie sprawozdawczym świadczy o tym, że nadal istnieje ryzyko fragmentacji rynku wewnętrznego towarów. Zainteresowane państwa członkowskie udzieliły odpowiedzi średnio na 86 % szczegółowych opinii wydanych przez Komisję w okresie sprawozdawczym, w następstwie czego odbyły się rozmowy mające na celu usunięcie wszelkich niezgodności z prawem UE oraz zapewnienie swobodnego przepływu towarów na rynku wewnętrznym, dzięki czemu można było uniknąć wszczynania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Potwierdzono również przydatność procedury ustanowionej w dyrektywie 98/34/WE do celów określania obszarów, w których możliwa jest harmonizacja na szczeblu UE.

Podczas stosowania dyrektywy 98/34/WE Komisja zwraca szczególną uwagę na poszanowanie zasady lepszego stanowienia prawa i na potrzebę utrzymania środowiska sprzyjającego konkurencyjności europejskiej gospodarki. Zgłoszone projekty nadal będą dostępne w formie elektronicznej, nieodpłatnie i we wszystkich językach urzędowych UE, dzięki czemu podmioty gospodarcze i inne zainteresowane strony będą miały możliwość przedstawiania uwag na ich temat.

Nadal podejmowane będą działania na rzecz zapewnienia podmiotom gospodarczym jasnych ram prawnych w celu zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich w UE i poza jej granicami, przy uwzględnieniu związków między procedurą ustanowioną w dyrektywie 98/34/WE a procedurą ustanowioną w Porozumieniu w sprawie barier technicznych w handlu (TBT) zawartym w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO).

Dalsze propagowanie dyrektywy i jej skuteczniejsze wdrażanie oraz ściślejsze powiązanie z polityką w zakresie działań następczych i z pracami legislacyjnymi mają zasadnicze znaczenie dla pełnej realizacji celów dyrektywy.